

i det andet Aar kunne faa en Del af dem med, som man maa sige nej til i første Omgang. Men naar de to Aar er gaaet, skal Beløbet i øvrigt gaa ned i samme Forhold, som Pensionisterne falder bort.

Flertallet har kun stillet disse to Ændringsforslag, der ikke ændrer ved Princippet, men kun nærmere præciserer, efter hvilke Regler Hjælpen skal uddeles, og fastslaar, hvor stort et Beløb der maa bruges. Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for disse to Ændringsforslag, men imod de øvrige.

Søren Svendsen: Som det fremgaar af Betænkningen, har Mindretallet i Udvalget ikke kunnet slutte sig til de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Da det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard ikke har kunnet være til Stede — han plejer at være Ordfører for Partiet i disse Pensionssager —, skal jeg ganske kort gøre nogle Bemærkninger angaaende de stillede Ændringsforslag.

Mindretallet saavel som egentlig ogsaa Flertallet gaar ud fra, at en gennemgribende Ændring af de gamle Pensionisters Forhold var ugøelig, idet disse Forhold maa anses for at have faaet deres endelige Ordning for to Aar siden ved den da vedtagne Lov, hvor der blev ydet Pensionister forskellige Tillæg, idet vi søgte i nogen Maade at faa Forskellen imellem de nye og de gamle Pensioner udjævnet, og hvorved der blev paalagt Staten en aarlig Udgift til Pensioner af mellem 13 og 14 Mill. Kr. Vi er altsaa enige om, at ad den Vej vil vi ikke fortsætte Lovgivningen paa dette Omraade. Men paa den anden Side har vi indrømmet, at det trods den store Forbedring af disse Pensionisters Forhold var muligt, at der endnu var enkelte, som ikke var blevet stillet saa godt, som ogsaa Rigsdagen kunde ønske det, og har derfor ogsaa kunnet gaa ind paa Tanken om at give en Understøttelse eller et personligt Tillæg til dem, der, som det hedder i Lovforslaget, er daarligst stillede i Forhold til de nye Pensionister.

Vi har dog ment, at naar dette personlige Tillæg eller denne Understøttelse skal ydes til dem, hvis Trang er størst, maatte man have en Grænse for, hvor højt man kunde gaa op. Det var jo ikke Tilfældet, da der var Tale om generelle Forhøjelser af alle Pensioner, men naar Tildelingen af dette personlige Tillæg skal indskrænkes til dem, der trænger haardest, har vi ment, der burde sættes en Grænse for, hvor høj Pensionen maatte være i Forvejen, for at man skulde kunne faa dette Tillæg.

Vi foreslaar derfor i vort Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1, at Pensionister, der har over 1 500 Kr. i Pension, med alle Tillæg altsaa ca. 2 500—2 600 Kr. om Aaret, ikke skal kunne faa Del i disse personlige Tillæg, men at disse kun skal komme de daarligst stillede til gode. Vi har ment, at naar vi holdt os til denne Grænse, var det muligt at opnaa de Forbedringer, som var tilsigtet fra hele Udvalgets Side, for et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, hvilket Beløb, efterhaanden som Pensionisterne gik bort og Pensionerne bortfaldt, skulde nedsættes med det bortfaldne Beløb, indtil hele det paagældende Pensionsbeløb var bortfaldet.

Medens Flertallet foreslaar, at der ikke ydes personligt Tillæg, hvor Forskellen mellem den anslaaede Pension efter Tjenestemandens Lovs Regler og den nuværende Pension ikke overstiger for Egenpensionister 400 Kr. og for Enker 200 Kr., foreslaar vi dernæst i vort Underændringsforslag, at disse Beløb, 400 Kr. og 200 Kr., reduceres med Halvdelen, for derigennem at give Finansministeren en større Frihed til at hjælpe, hvor Trangen formenes at være størst, altsaa dem med de ganske smaa Pensioner.

Jeg skal paa Mindretallets Vegne anbefale at stemme for de af os stillede Underændringsforslag.

Johannes Lou: Jeg kan ganske tiltræde, hvad Ordføreren for Flertallet sagde, og skal kun omtale enkelte af de Spørgsmaal, der har været drøftet i Udvalget.

Pensionisterne ønsker jo, at Lovforslaget skal have tilbagevirkende Kraft. Dette er dog ganske umuligt at gennemføre ad lovmæssig Vej, men saa meget des mere vil jeg da henstille, at man ved Administrationen af Lovforslaget giver det denne tilbagevirkende Kraft, saaledes at vore ældste Pensionister i allerhøjeste Grad maa blive taget i Betragtning ved Uddelingen af denne Million. Der opnaas jo i øvrigt det store Fremskridt ved de af Flertallet stillede Ændringsforslag, at Loven kommer til at gælde for alle Pensionister, der er pensioneret før 1919, saaledes at det kun bliver Forskellen i Løn, der faar Betydning for, hvem der faar Ret til disse personlige Tillæg. Jeg anbefaler derfor indstændigt at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

De af Partiet Venstre stillede Underændringsforslag maa jeg lige saa kraftigt anmode om at stemme imod. Ved Lovforslagets første Behandling udtalte Venstres Ordfører, at der endnu var adskillige